

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Piper): Dette Lovforslag kom til Behandling her i Landstinget den 1. Marts, samme Dag, som man havde paabegyndt at afholde Kommunevalg, og siden den Dag er der afholdt en Række Valg i Kommunerne. Lovforslaget maa saaledes siges at være kommet alt for sent til Landstinget, hvilket Udvalget beklager. Der var derfor indenfor Udvalget mest Stemning for, at man ikke skulde bidrage til, at dette Lovforslag blev til Lov, idet man mente, at der derved vilde fremkomme en Ulighed mellem de forskellige Kommuner. Udvalget havde tænkt sig, at man kunde imødekomme det Punkt i Lovforslaget, som det laa hele Udvalget mest paa Sinde at faa fremmet, nemlig Spørgsmaalet om at give Sikringsstyrken Lejlighed til at deltage i de kommunale Valg ved at henstille til det høje Ministerium, at man ad administrativ Vej gav de indkaldte Orlov, saa at de kunde komme til at deltage i disse Valg. Ved den Konference, som Udvalget havde med den højtærede Indenrigsminister, betonedes denne imidlertid, at det ikke vilde være gør ligt i tilstrækkeligt Omfang herved at opnaa Ønsket; og Udvalget besluttede sig da til at fremme den Del af Lovforslaget, hvorom alle i Udvalget kunde være enige.

Med Hensyn til Lovforslagets § 1, som paabyder Medlemmer af de kommunale Raad og Medlemmer af Hjælpekassernes Bestyrelser at fungere 4 Aar til, og ligeledes med Hensyn til 2det Stykke af § 1, der paabyder de nuværende Formænd for Kommunalraadene og Hjælpekasserne at fungere det førstkommande Aar, var der blandt Udvalgets fleste Medlemmer absolut ikke Stemning for at gaa ind paa dette,

dels fordi man overhovedet mente, at man ikke burde paabyrde Borgere, der allerede havde udrettet et stort offentligt Arbejde, en ny Aarrække at udrette dette i, og dels fordi det vilde fremkalde Ulighed mellem Borgerne indenfor de forskellige Kommuner.

Der har heller ikke i Udvalget været Stemning for at lade Statskassen refundere Kommunerne en Del af den Medhjælpssum, der ydes til Sogneraadets Formand for Aaret 1917—18, saaledes som Lovforslaget tilsigtede. Udgiften er ikke af et saadant Omfang, at det pekuniært spiller nogen Rolle for Kommunerne, og man mener, at det er en uheldig Gænge at komme ind i at lade Staten bidrage til Kommunernes Administrationsudgifter. Noget andet var, hvis der var Tale om, at Staten skulde refundere Kommunerne nogle af de store Udgifter, man paafører dem ved de Krav, der i stedse stigende Grad stilles af Statistisk Departement i Retning af Optællingsarbejde.

Derimod kunde Udvalget ikke have noget imod at tiltræde § 2, første Stykke, som giver Kommunerne Ret til uden Aamtsraadets Tilladelse at anvende et noget større Beløb til Medhjælp for Formanden. Udvalgets Medlemmer mente i og for sig, at denne Bestemmelse var overflødig, da Aamtsraadet i det Aar, vi gaar ind i, sikkert ikke vil nægte Kommunerne Ret hertil; men paa den anden Side kunde man ikke have noget imod at vedtage denne Bestemmelse sammen med § 3, som vi anser for Lovforslagets Hovedbestemmelse. Denne Paragraf gaar ud paa at give dem, der er tjenestegørende ved Sikringsstyrken, Lejlighed til at udøve deres kommunale Valgret, idet der arrangeres en Afstemning i Lighed med den, der anvendes for Søfolk ved politiske Valg. Udvalget enedes derfor om at fremme den Del af Lovforslaget, som alle kunde tiltræde, og indstille den til Vedtagelse. Et Mindretal i Udvalget, som dog ikke er imod Lovforslagets Hovedbestemmelse, har haft en Sær opfattelse, og denne vil det sandsynligvis ogsaa gøre gældende her i Salen.

I Udvalget har man tillige drøftet Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af baade i Hjælpekasseloven og i den kommunale Valglov at faa indført en Bestem-